

Przedpłata
wraz
z przesyłką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy ulicy
Hetmańskiej
L 12.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Nr. 14. i 15.

Dnia 15. sierpnia 1894

XXI. rocznik.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: **Teofil Merunowicz.**

Treść: Zaproszenie. — Dziesięciolecie Banku krajowego. — Organizacja handlu wiejskiego. — Rachunki stow. zalicz. za miesiąc czerwiec 1894. — Monografia Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie. — Nekrologia. — Ruch stowarzyszeń. — Bilansy stow. zarob. i gosp. za rok 1893.

Zaproszenie

na XX. zwyczajne Walne Zgromadzenie

DELEGATÓW ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH

które ma odbyć się

dnia 29. i 30. września 1894 we Lwowie

w pawilonie związkowym, na placu Wystawy.

PORZĄDEK DZIENNY:

I. posiedzenie 29. września 1894 o godzinie 9. rano.

- I. Zagajenie zgromadzenia przez prezesa Wydziału Związku.
- II. Legitymacya delegatów stowarzyszeń (§. 9. statutu).
- III. Wybór przewodniczącego i jego zastępcy (§. 13. statutu).
- IV. Sprawozdanie Wydziału z czynności za czas od 10. grudnia 1893 do 23. września 1894.
- V. Sprawozdanie o dokonanych w ciągu roku 1894 lustracyach.
- VI. Sprawozdanie komisji kontrolującej o zamknięciu rachunkowem za rok 1893, oraz przedłożenie preliminarza budżetu na r. 1895.
- VII. Sprawozdanie i wnioski Wydziału o organizacji kredytu włościańskiego.
- VIII. Wnioski stowarzyszeń i delegatów.

II. posiedzenie 30. września 1894 o godzinie 9. rano.

- I. Sprawozdanie komisji o przedłożeniu Wydziału o czynnościach jego w roku ubiegłym.
- II. " " o lustracyach.
- III. " " budżetowej o preliminarzu na r. 1895.
- IV. " " o wnioskach Wydziału w przedmiocie organizacji kredytu włościańskiego.
- V. " " o wnioskach stowarzyszeń i delegatów.
- VI. Wybór uzupełniający w miejsce występujących z kolei członków Wydziału pp. dra Dulęby, Fila-siewicza, ks. Reszetyłowicza i Zimy.
- VII. Wybór komisji kontrolującej do sprawdzenia rachunków na rok następny.
- VIII. Oznaczenie miejsca przyszłego Walnego Zgromadzenia.
- IX. Zamknięcie zgromadzenia.

We Lwowie, dnia 15. sierpnia 1894.

Wojciech Biechoński, w. r.

Narcyż Ulmer, w. r.

Dziesięciolecie Banku krajowego.

Po galicyjskiej kasie oszczędności najwięcej węzłów wdzięczności łączy stowarzyszenia nasze z Bankiem krajowym. Z kim zaś żyje się w stosunkach życzliwości wzajemnej, tego losy nie mogą nam być obojętnymi. Z tego też powodu — gdy zamknięcie rachunków Banku krajowego za rok 1893 zamknęło także pierwszy dziesięcioletni okres istnienia tej instytucji, przytaczamy główne daty o wynikach jego działalności, z którą pozostają w ścisłym związku wszystkie ważniejsze momenta ekonomicznego odrodzenia kraju. Oto główne cyfry z dziesięcioletniej działalności Banku krajowego:

Kraj udotował Bank przy założeniu kwotą zł. 1,000.000.—
 W dniu 31. grudnia 1893 wynosił majątek Banku w kapitale zakładowym i rezerwach własnych „ 2,009.166.79
 zwiększył się tedy o kwotę zł. 1,009.166.79

a mianowicie z osiągniętych w dziesięcioleciu zysków zł. 834.809.95¹/₂
 przez wpisowe od dłużników, i własne oprocentowanie „ 174.356.83¹/₂
 Całość obrotów bankowych w tem dziesięcioleciu zł. 2;316,068.630.97
 Suma obrotów kasowych w tem dziesięcioleciu wynosiła „ 616,609.010.83

Pożyczek hipotecznych udzielił Bank w tym czasie:
 423 na dobra ziemskie w sumie zł. 13,754.900.—
 1.526 na realności miejskie w sumie „ 16,153.650.—
 2.893 na grunta włościańskie w sumie „ 2,506.500.—
 4.842 razem zł. 32,415.050.—

Pożyczek komunalnych udzielił Bank: sztuk 274 na sumę zł. 4,112.600.—

W dziale bankowym udzielił Bank w ciągu tego dziesięciolecia:

1.673 pożyczek na zastaw papierów wartościowych, w sumie zł. 889.184.25
 328 pożyczek w rachunku bieżącym, ubezpieczonych pokryciem w efektach, w sumie „ 9,979.897.40¹/₂
 Weksli zeskontował Bank: sztuk 99.663 na sumę zł. 88,311.685.80.

Straty na portfelu wynoszą według szczegółowego wykazu odnośnie do lat łącznie sumę zł. 64.676 ct. 16.

Bank krajowy nie ograniczał się jednak tylko do załatwienia bieżących swych czynności, ale otwierał kredyt w specjalnych wypadkach dla poszczególnych działów rolnictwa i przemysłu.

W r. 1885 rozpoczął Bank udzielać pożyczki na zastaw produktów naftowych.

W r. 1888, gdy skutkiem zmienionej ustawy podatkowej gorzelnianej okazała się potrzeba znacznych inwestycji w gorzelniach, otworzył Bank osobny kredyt pod możliwie najkorzystniejszymi warunkami dla właścicieli gorzelni na cele inwestycyjne w gorzelniach.

Od r. 1890 otworzył Bank krajowy kredyt na warranty krajowych składów publicznych i eskontował do końca 1893 r. warrantów sztuk 86 na sumę zł. 109 824.

Od r. 1892 udziela Bank na mocy osobnej umowy z Jeneralną Dyrekcją kolei państwowych pożyczek na zastaw towarów złożonych w magazynach kolejowych, lub będących w transporcie kolejowym. Zaliczek takich udzielono 121 w sumie zł. 224.729.

Bank udziela również poręki od kredytu podatkowego, a mianowicie od r. 1887 dla nafty, od r. 1888 dla spirytusu, od r. 1892 dla piwa i dla cukru, Do końca r. 1893 wystawił Bank krajowy:

61 dokumentów poręki od podatku spożywczego od nafty w sumie	zł. 1,542.000
38 „ „ „ „ „ „ spirytusu „ „	999.000
2 „ „ „ „ „ „ piwa „ „	48.000
2 „ „ „ „ „ „ cukru „ „	68.000
razem 103 dokumentów poręki w sumie	zł. 2,648.000

Stosunek Banku ze stowarzyszeniami zarobkowymi i gospodarczymi od r. 1884 jest ciągły i ścisły. Do końca r. 1893 udzielił Bank zastępstwa swego 47 stowarzyszeniom; w kredycie specjalnym dla stowarzyszeń zeskontował Bank w tem dziesięcioleciu 29.734 sztuk weksli na sumę zł. 15,704.603.36 i udzielił 54 pożyczek w sumie 225.500 zł. na akta notaryalne do spłaty w 20 ratach kwartalnych, nadto eskontował Bank weksle stowarzyszeń, podawane w drodze zwykłej cenzury — a suma tak zeskontowanych weksli dochodzi w tem dziesięcioleciu co najmniej do kwoty 10,000 000 zł.

Również udziela Bank gminom i powiatom pożyczki w gotówce na cele gminne i powiatowe, eskontuje promesy Wydziału krajowego, przyznające gminom i powiatom subwencye lub zaliczki na budowę dróg, szpitali, koszar i t. p. Takich pożyczek udzielił Bank w ciągu ostatnich 10 lat sztuk 12 w sumie zł. 249.500.

Bank krajowy stał się w całej mierze bankierem Wydziału krajowego i utrzymuje stale z nim stosunki pieniężne. To też Bank fruktyfikuje stale zwyczajki kasowe Wydziału krajowego i udziela mu zaliczek bieżących. Z końcem każdego roku w tem dziesięcioleciu przedstawia się stan tego stosunku jak następuje:

Z końcem r.

			zł.
1884	<i>miał</i>	Wydział krajowy do żądania od Banku	429.695·76
1885	"	" " " " " "	160.177·08
1886	"	" " " " " "	104.876·22
1887	"	" " " " " "	250.960·55
1888	<i>winię był</i>	" " Bankowi krajowemu	208.357·02
1889	"	" " " " " "	473.472·72
1890	"	" " " " " "	1,174.593·67
1891	"	" " " " " "	604 718·75
1892	<i>miał</i>	" " do żądania od Banku	660.958·—
1893	"	" " " " " "	1,860.281·50

Bank krajowy sfinansował *pożyczki krajowe* z r. 1884, 1885, 1888, 1889 i 1891 w łącznej sumie zł. 3,998 600 i wziął wybitny udział w konwersyi pożyczki indemnizacyjnej w roku 1893 w sumie zł. 29,425.000, o czem mowa poniżej. Nadto udzielił Bank krajowy w r. 1890 gotówką na możliwie najniższy procent pożyczkę Wydziałowi krajowemu w sumie 300.000 zł. celem niesienia pomocy ludności głodem dotkniętej

Bank krajowy na mocy osobnej umowy sprzedaje i kupuje *wszelkie efekta dla Wydziału krajowego*, tak dla funduszu krajowego, jak i dla funduszków, przez kraj zawiadywanych.

Bank krajowy objął od r. 1888 zarząd *funduszu przemysłowego*, w r. 1891 *funduszu pożyczkowego dla Kótek rolniczych*, a w r. 1893 zarząd *funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego*. Majątek tych funduszków z końcem r. 1893 wynosił zł. 589.385 ct. 27.

W końcu przyjął Bank krajowy w r. 1893 *porękę za Wydział krajowy*, wobec władz skarbowych do sumę 945.000 zł. za zobowiązania, wynikające z interesu solnego.

Bank krajowy w ogóle fruktyfikuje liczne *fundusze publiczne*, jak powiatowe i gminne — od r. 1885 wskutek osobnego układu z Jeneralną Dyrekcyą fundusze wszystkich galicyjskich linii kolei państwowych — od r. 1888 aż do oddania krajowi zarządu, fundusze indemnizacyjne — od r. 1892 fundusze pożyczkowe Rady szkolnej krajowej i t. p.

Bank krajowy zwracał od początku baczną uwagę na *kwestye parcelacyjną*, a od r. 1892 podjął się kilku większych parcelacyj. W dwóch ostatnich latach sfinansował Bank parcelacje 11 majątków ziemskich, a nadto, przeprowadził wielką parcelację klucza Zbaraskiego

Bank krajowy w ogóle starał się brać udział we wszystkich ważniejszych ekonomicznych sprawach krajowych w ostatniem dziesięcioleciu.

Znany jest udział Banku krajowego w r. 1884 przy wprowadzeniu w życie likwidacyi

uprz. Gal. Zakładu kredytowego włościańskiego. Do komitetu likwidacyjnego wszedł jeden Dyrektor Banku krajowego. Likwidatorowie objęli 34.737 pozycyj dłużników z kwotą zł. 6,168 014·91, do końca roku 1893 zlikwidowali 29.171 pozycyj z kapitałem na zł. 5,498.314·40, przyczem przeprowadzili tylko 478 licytacji. Likwidacya wypłaciła w ciągu tego dziesięciolecia w myśl układu wszystkie listy dłużne w sumie zł. 6,895.200, asygnat kasowych na zł. 697.350 i wszystkie inne długi Zakładu w sumie zł. 1,936.874 ct. 45.

W r. 1889 objął Bank krajowy likwidacyę *Gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie* z 3.353 dłużnikami w sumie zł. 3,301.131 ct. 81 i obiegim listów zastawnych w sumie zł. 3,333.600. Do końca r. 1893 zlikwidowano 1.301 pozycyj z kapitałem zł. 1,928 702 27, wycofano z obiegu listów zastawnych za zł. 2,333 600, i zwrócono wkładki oszczędności w sumie zł. 370.487·36.

Bank krajowy bierze udział w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych. W r. 1891 należał Bank do założycieli *Gal. akcyjnego Towarzystwa handlowego*. W r. 1893 przystąpił z udziałem do *Krajowego Towarzystwa tkackiego „Prządka“* w Krośnie, i do *Związku handlowego Kótek rolniczych w Krakowie*. W r. 1892 wsparł Bank znacznym kredytem *cukrownię w Tłumaczu* i sfinansował budowę kolei *Tłumacz-Palańcice*, sfinansował także w roku tym interes dostawy wagonów dla kolei państwowych z *I. kraj. fabryki wagonów w Sanoku*.

Również brał Bank krajowy udział we wszystkich finansowych interesach krajowych. Znany jest udział Banku *w interesie propinacyjnym* w r. 1889, a w r. 1893 *w interesie konwersyjnym indemnizacyjnym*. Bank krajowy brał także udział w obu *konwersjach listów Gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego* w roku 1890 i 1893. Nie przeszła też bez udziału Banku krajowego lub jego Dyrekcyi sprawa *regulacyi waluty, i budowy gal. kolei drugorzędnych*. Nadto brał udział Bank przez swych Dyrektorów w obradach nad sprawą *melioracyi gruntów, zakładania cukrowni* w kraju, i w ogóle w każdej poruszonej w ostatniem dziesięcioleciu sprawie ekonomicznego dla kraju znaczenia.

Miarą zaś zaufania, jakie sobie Bank krajowy w tym okresie zjednać zdołał, niech będzie dołączony wykaz, świadczący o *sile emisyjnej Banku krajowego*. Oto cyfry:

Bank krajowy sfinansował:	
Obligacyj komunalnych na . . .	zł. 4,112.600
Listów zastawnych własnych na . . .	„ 32,415 050
Różnych pożyczek krajowych w okresie czasu od roku 1884 1893	„ 3,998.600
Obligów krajowej pożyczki konwersyjnej r. 1892	„ 15,628.750
Obligacyj propinacyjnych . . .	„ 9,709.500
Listów zastawnych Towarzystwa kredytowego skonwertował Bank krajowy na sumę . . .	„ 4,131.700
	zł. 69,996,200

Zapisując z przyjemnością te szczegóły, świadczące tak zaszczytnie o ruchliwej działalności Banku krajowego, który obecnie przeprowadza się już do własnego gmachu, życzymy mu i nadal szczęśliwego rozwoju.

Szczególniej wdzięczne i obszerne pole działania otwiera się dla Banku krajowego w zakresie finansowego popierania pożytecznych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych. Takie przedsiębiorstwa w naszym leniwem społeczeństwie mają najczęściej bardzo a bardzo trudny przystęp do kapitalistów prywatnych, a nawet i do zakładów finansowych, które kierują się ślepo i bezwzględnie tylko zasadą chronienia się od ryzyka. Od takiej zaś instytucji, jak Bank krajowy, wymaga się szerszego poglądu na ekonomiczny cel cyrkulacji kapitałów.

Organizacya handlu wiejskiego.

Dr. Franciszek Stefczyk, profesor krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie, umieścił niedawno w czasopiśmie *Ekonomista Polski* nader cenną rozprawę o działalności handlowej Kółek rolniczych, które założyły już dotąd około 600 sklepów wiejskich, dały początek „Związkowi handlowemu Kółek rolniczych w Krakowie“ i coraz szerszą rozwijają działalność w kierunku handlowym.

Praca dra Stefczyka kończy się wszechstronnie rozważonym programem działania na przyszłość — programem, który zmierza do skonsolidowania luźnie porozrzuconych i najczęściej wadliwie kierowanych sklepów Kółek rolniczych, w spółki udziałowe zaprotokołowane, i w związki tychże spółek, oparte o składy hurtowne, które miałyby zaopatrywać je w towary.

Godząc się w zupełności ze zdaniem szanownego autora, że tylko oparcie organizacyi handlu wiejskiego na asocyacji udziałowej, nada jej znakomitą

siłę odporną i zdolność do potężnego rozwoju, przytaczamy jego uwagi, nacechowane dokładną znajomością i miłością przedmiotu. Każdy, kto — tak jak my, ma wiarę niezachwianą w żywotność i siłę stowarzyszeń, jako najodpowiedniejszej organizacyi do dokonywania wielkich rzeczy za pomocą kojarzenia sił drobnych, musi pisać się w ogólnym zarysie na program dra Stefczyka w ważnej sprawie wytworzenia licznej i silnej klasy kupców chrześcijańskich na wsi.

Na jedno tylko nie godzimy się z drem Stefczykiem, gdy mówi on o osobnym jakimś Związku spółek handlowych, zamiast proponować przyłączenie tych agend do zakresu czynności naszego Związku, którego dr. Stefczyk zapewne nie zna dokładnie.

Nie sympatyzując z projektem rządowym przymusowych stowarzyszeń rolników po za obrębem naszego Towarzystwa Kółek rolniczych, pisze słusznie dr. Stefczyk, sam kraj nasz powinien ująć w swoje ręce tę akcyę, któraby rozpoczętą przez Kółka rolnicze pracę dzielnie poparła i naprzód posunęła, — kraj też powinien przedewszystkiem zdobyć się na własny program tej akcyi i postarać się o główne środki, potrzebne do jej przeprowadzenia.

Szczegółowe rozpatrzenie się w dotychczasowej działalności Kółek rolniczych na polu organizacyi i reformy wiejskiego i małomiejskiego handlu, a zatem w rozmiarach i zakresie, środkach i niedostatkach, osiągniętych rezultatach, i odłogiem dotąd pozostawionych kierunkach działalności sklepów kółkowych, jest dostatecznem uprawnieniem i zarazem za chęcią dla nas do wyłuszczenia zapatrywań, jak pracę rozpoczętą należałoby dalej popchnąć, rozszerzyć i wzmocnić.

Sklepy Kółek rolniczych zatrzymały dotychczas te prawne podstawy i tę formę organizacyi, jaką statut Towarzystwa Kółek rolniczych, oparty na ogólnej ustawie o stowarzyszeniach z r. 1867, przepisuje dla pojedynczych Kółek rolniczych. Atoli cele i zakres działania Kółek rolniczych są szersze, a jakkolwiek Towarzystwo przewidziało zakładanie chrześcijańskich sklepów i innych wspólnych przedsiębiorstw, to jednak przyjęto organizacyę zastosowaną nie do prowadzenia, lecz tylko do popierania tych przedsiębiorstw. Tymczasem siłą potrzeb i okoliczności zamieniły się Kółka rolnicze w swej większości wprost na przedsiębiorstwa handlowe, a zmieniając właściwy swój charakter i usuwając inne cele na dalszy plan, nie zmieniły swej prawnej podstawy ani pierwotnej organizacyi. Miała ona swoje dobre strony i dla tych przeobrażonych w kierunku handlowym Kółek rolniczych dlatego, że podawała ludności łatwą, niekosztowną i zachęcającą formę asso-

cyacy, że zatem była przystępnym środkiem pedagogicznym do przyswojenia ludności tej dźwigni ekonomicznego rozwoju i zastosowania jej w praktyce. Ale dla wychowanych tym sposobem przedsiębiorstw handlowych, prowadzonych przez Kółka rolnicze, okazuje się już ta pierwotna ich organizacja niewystarczającą.

Sklepy Kółek rolniczych są dzisiaj w istocie niczem innym, jak stowarzyszeniami zarobkowymi i gospodarzami, nierejestrowanymi i nieopartymi ściśle na ustawie z r. 1873, lecz bardzo do nich zbliżonymi. Zbliża je przede wszystkim wspólność celów, sposobu tworzenia funduszu zakładowego i ustroju administracyjnego. Brak jednak tym sklepom Kółek rolniczych dwóch cech i korzyści, właściwych konsekwentnie przeprowadzonemu systemowi stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, t. j. solidarnej rękoi członków i przymiotu prawnej osobowości, wynikającego z wpisu do rejestru sądowego. Te braki stanowią też główną ujemną stronę organizacji sklepów Kółek rolniczych, utrudniają ich działalność na zewnątrz, a rozluźniają spójnię i osłabiają siły na wewnątrz. Do tak nieodzownego skonsolidowania się sklepów Kółek rolniczych, wydaje nam się nieodzowną rzeczą porzucenie ich dzisiejszej dwupłciowości, a otwarte oparcie się na ustawie o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych, a więc przeobrażenie się w spółki handlowe Kółek rolniczych, stowarzyszenia zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Wówczas obok Kółka rolniczego, jako instytucji humanitarnej, mającej zadanie kształcenia i pouczania, przygotowywania i wzmacniania umysłowych i moralnych podstaw pracy i rozwoju nie tylko ekonomicznego, ale wogóle narodowego wśród ludności włościańskiej i małomiejskiej — obok stowarzyszenia, opartego, na ustawie z r. 1867, — istniałaby spółka handlowa Kółka rolniczego, powołana do praktycznego działania ekonomicznego, a oparta na ustawie z r. 1873. Spółka byłaby wyposażoną w potrzebne do spełniania swego zadania warunki, a więc w fundusze z udziałów pochodzące, zdolność kredytową, wypływającą z solidarnej rękoi członków i kwalifikacye osoby prawnej, uzyskane na podstawie wpisu do rejestru sądowego.

Obie instytucye wzajemnieby się dopełniały i wspierały. Łączność między nimi tworzyłaby nie tylko wspólność celu, ale utrzymywałyby ją zarazem członkowie ci sami w obu instytucjach i zarządy ich spoczywające pod części przynajmniej w rękach tych samych osób. Kółko rolnicze, jakie takie, mogłoby mieć nawet z góry statutem spółki handlowej przyznany wpływ prawowity na jej kierownictwo. Ta za-

„Związek“ nr. 14. i 15.—1894.

sada współdziałania i jak najściślejszej łączności Kółka rolniczego z jego spółką handlową, powinnyby wogóle znaleźć dosadny wyraz we wzorowym statucie i administracyjnych regulaminach. Rozgraniczony zaś zakres działania obu instytucyj i zastosowana do niego organizacya, przyczyniłaby się do tem skuteczniejszego spełnienia zadania, właściwego każdej instytucji z osobna. Wzmacniając podstawy działalności spółki handlowej, oswobodziłoby się Kółko rolnicze od przygniatającego je dzisiaj ciężaru czynności ściśle handlowych. One odwodzą od zajmowania się innymi, niemniej ważnymi a więcej z charakterem rolniczych Kółek zgodnymi zadaniami, które obecnie tak pospolicie są zaniedbywane, albo na dalszy plan spychane.

Przeobrażenie takie sklepów Kółek rolniczych na spółki handlowe, oparte na ustawie o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych, należałoby stopniowo przeprowadzać, a oprzeć na dobrze rozważonych i przygotowanych warunkach i szczegółach przyszłego rozwoju, zapewnić im z góry pomoc przy podjęciu przemiany, środki ułatwiające dalszą prawidłową administracyę i nadzór nad jej wykonywaniem.

Poprzednio wyłuszczone zapatrywanie samo przez się naprowadza na konsekwentnie z niem złączoną potrzebę stworzenia osobnego organu związkowego dla handlowych spółek przy Kółkach rolniczych. Jak nie wystarcza istniejący ustroj pojedynczych Kółek rolniczych dla równoczesnego wykonywania wielorakich zadań w obrębie jednolitej organizacji, tak samo agendy głównego zarządu Towarzystwa Kółek rolniczych stały się już zbyt licznymi i zbyt rozległymi, aby ten sam organ mógł je nie tylko objąć ale i skutecznie prowadzić. Zawodowy, praktyczny kierunek handlowej działalności Kółek rolniczych, wymaga również odrębnego zawodowego organu naczelnego, któryby nie rozstrzelał swej pracy i usiłowań na wiele kierunków, lecz pogłębiał ją i naprzód posuwał w jednym, ściśle ograniczonym.

Taki organ wyobrażamy sobie na wzór Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, albo na wzór niemieckich patronatów dla spółek systemu Raiffeisena, jakie istnieją w Neuwied (nad Renem), w Monasterze (w Westfalii) i t. d. *) Podnosząc wszakże potrzebę i myśl utworzenia takiego centralnego organu związkowego dla popierania działalności spółek handlowych przy Kółkach rolniczych, nie uważalibyśmy za właściwe zerwać wszelkie węzły łączności z głównym zarządem Towarzystwa Kółek

*) Por. dr. Stefczyka: „O spółkach systemu Raiffeisena“ str. 61. i n.

rolniczych, lecz pozostawiając każdemu z tych na czelnych organów samodzielność w zakresie działania, doradzilibyśmy zbudowaniu trwałego pomostu, łączącego ten nowy patronat już w samej jego organizacji i składzie osobowym z głównym organem Towarzystwa Kółek rolniczych. Podobną łączność należałoby wytworzyć także z pokrewnym Związkiem stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, oraz Związkiem handlowym Kółek rolniczych w Krakowie. Kooperacyjna praca tych 4 organów centralnych z ograniczeniem każdego na właściwy mu zakres, byłaby zdolną wyzyskać siły i korzyści idei assocyacji.

Do najważniejszych zadań patronatu spółek handlowych należałoby przedewszystkiem organizowanie nowych spółek przy Kółkach rolniczych, czuwanie nad prawidłowym rozwojem istniejących i dbałość o ich wspólne interesa i potrzeby. Do najważniejszych zaś środków w spełnieniu tego zadania zaliczylibyśmy ustanowienie fachowych lustratorów, czyli rewizorów handlowych.

Akcya organizacyjna według zasad wyjaśnionych wyżej, wymaga równoległej z nią akcji w celu wydatniejszego finansowego poparcia handlowej działalności Kółek rolniczych. Na wydatniejszą pomoc finansową zasłużyły sobie sklepy Kółek rolniczych, ponieważ same zdobyły się już na wcale pokaźne fundusze, tem cenniejsze, że składane przez bardzo obszerne koło ludności i to przedewszystkiem tej warstwy, która nie skora jest do oddawania swego grosza na cele publiczne i od której drobne nawet datki są znacznymi ofiarami. Zasługują też dlatego, że mogą wskazać na dosyć już poważne i dla całego kraju doniosłe owoce swej pracy, a jak to w swoim miejscu wykazaliśmy, są w swym wzroście krępowane przedewszystkiem niedostatkiem funduszków. Hojniejszą, wszakże, niż dotychczasową, pomoc finansową pojmujemy w związku z reorganizacją sklepów Kółek rolniczych, któraby dostarczyła większego bezpieczeństwa i większych rękojmi korzystnego zużytkowania obcych funduszków. Na odwrót zaś rozszerzona akcya finansowa poparłaby projektowaną reorganizację ustroju administracji sklepów kółkowych, albowiem widokami ułatwień w pozyskaniu znacznie większych funduszków i zdrowego kredytu zachęciłaby je do przeobrażenia się w spółki handlowe i do uznania patronatu spółek takich za swój organ zwierzchniczy.

Finansowe poparcie handlowej działalności Kółek rolniczych wyobrażamy sobie w dwojakiej formie: subwencji bezzwrotnych i pożyczek. Subwencye bezzwrotne miałyby na celu przyczynianie się do pokrycia bezzwrotnych wydatków założycielskich — pożyczki zasilenie funduszu obrotowego.

Uzasadnieniem subwencji jest wykazana wyżej potrzeba i użyteczność przekształcenia sklepów Kółek rolniczych na spółki handlowe, oparte na ustawie o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych; taka przemiana istniejących i zakładanie nowych spółek pociąga za sobą koszty, które przez pomoc ze strony patronatu byłyby zmniejszone. Ponieważ przytem zakładanie i pomyślny rozwój takich spółek zarobkowych leży w ogólnym interesie kraju, przeto usprawiedliwioną jest taka z jego strony pomoc, któraby ułatwiła tworzenie się instytucyj dobra publicznego i oparcie ich organizacji na właściwych podstawach. Z całą słusnością powołać się tutaj możemy na całkiem analogiczną akcye innych krajów. Kiedy niższo-austryacki sejm krajowy postanowił w r. 1887 zająć się organizacją kredytu włościańskiego przez zakładanie i popieranie spółkowych kas oszczędności i pożyczek według systemu Raiffeisena, wówczas na subwencye bezzwrotne dla pokrywania kosztów założycielskich w nowopowstających spółkach wyznaczono w budżecie krajowym najprzód kwotę 2.000 zł., a następnie podniesiono ją w r. 1890 na 7.000 zł. Nadmienić przytem nie zawadzi, że równocześnie przeznaczono na zasilanie tychże spółek kredytem fundusz krajowy, który w r. 1890 wynosił 66.000 zł., stworzono przy Wydziale krajowym osobną posadę referenta dla spraw kredytu włościańskiego i kas Raiffeisenowskich, zapośredniczono w utworzeniu ich patronatu i przygotowano założenie centralnej instytucji finansowej dla kas Raiffeisenowskich. Gdy tedy w r. 1885 nie było w Austrii dolnej ani jednej spółki Raiffeisenowskiej, to w r. 1890 liczono ich już 57, a obecnie cyfra ta dobiega prawie pierwszej setki. Niemniej wydatnie zaopiekował się wiejskimi spółkami kredytowymi sejm styryjski, tyrolski i szląski. W naszym kraju podobne stanowisko zajmują sklepy chrześcijańskie Kółek rolniczych, które są jak gdyby spółkami Raiffeisenowskimi dla celów organizacji handlu wiejskiego i małopolskiego, ale wymagającymi reorganizacji takiej, aby także pod względem prawnym, a nie tylko ekonomicznym, upodobniły się do stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Subwencye dla nich na pokrycie kosztów reorganizacyjnych i założycielskich nie potrzebują być przytem znacznymi; kwoty po 20 do 30 zł. byłyby dostateczne, a przecie stanowiłyby cenne ułatwienie wobec małych funduszków obrotowych, które są przeznaczone przedewszystkiem na właściwy cel, a więc na kupno towarów i opędzenie bieżących wydatków handlowych

Sprawa kredytu publicznego i prywatnego dla zasilenia obrotowych funduszków sama przez się znakomicie by się naprzód posunęła wskutek prze-

miany dzisiejszych sklepów kółkowych na stowarzyszenia zarobkowe i gospodarze z solidarną poręką członków. Rozchodziłoby się wówczas głównie o to, ażeby te źródła publicznego kredytu, jakie są już obecnie otwarte dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, więc np. dla towarzystw zaliczkowych, dla spółek tkackich i t. p., uczynić przystępnymi dla przyszłych spółek handlowych przy Kółkach rolniczych.

W kwestyi ułatwień kredytowych pragniemy wypowiedzieć jeszcze jedno zasadnicze zapatrywanie. Oto mniemamy, że nie ma słusznej racyi, aby kredyt udzielany spółkom handlowym Kółek rolniczych na prowadzenie handlu, miał mieć cechę dobrodziejstwa, a więc przywilej bezprocentowości; ciężar słusznego, umiarkowanego procentu od pożyczek z łatwością powinien i potrafi znieść handel i spółka handlowa, może nawet łatwiej niż każdy inny rodzaj produktywnego przedsiębiorstwa, dlatego, że w handlu kapitał najzwawiej się obraca i najlepiej z reguły oprocentowuje. Chodzi tylko o to, żeby ten dyt nie był lichwiarskim i żeby był łatwo przystępnym, żeby zatem jego zrealizowanie w razie istotnej potrzeby mogło być szybkim, a uboczne koszty i prawne, biurowe formalności, ograniczone do niezbędných wydatków lub warunków bezpieczeństwa.

Dalsza grupa naszych potrzeb w zakresie wiejskiego i małomiejskiego handlu, obejmuje te środki popierania handlowej działalności Kółek rolniczych, których celem podźwignięcie i rozkrzewienie zawodowej wiedzy handlowej. Już czynności handlowych lustratorów Kółek rolniczych byłyby — jakto wyżej podnieśliśmy — środkiem kształcącym; z pomocą lustratorów czerpaliby kierownicy wskazówki i naukę, opartą nie na postronnych przykładach i wzorach, lecz wprost na toku czynności we własnem przedsiębiorstwie handlowem, uczyliby się jak postępować, co i w jaki sposób czynić, a czego unikać należy, aby przedsiębiorstwu zapewnić dobre powodzenie. Właściwe jednak zadanie lustratorów polega przedewszystkiem na wykonywaniu kontroli i czuwaniu nad prawidłowem prowadzeniem interesu spółki. Do przygotowania i wyrobienia uzdolnienia handlowego praca lustratorów sama przez się nie może wystarczyć, lecz tylko stanowi niejako dopełniający kurs nauki. Chcąc szerzyć i przyswajać wiadomości handlowe, potrzebne kierownikom i pomocnikom sklepów Kółek rolniczych, chcąc wyrabiać i przygotowywać ludzi uzdolnionych, których brak tak dotkliwie jest odczuwanym, należy obmyśleć sposób systematycznej nauki i ciągłość w korzystaniu z niej. Wskazujemy na dwa główne, wprost do celu wiodące środki.

Szkół handlowych kraj nasz prawie tak dobrze jak wcale nie posiada; ich stworzenie należy do nader pilnych postulatów, coraz głośniej z różnych stron przypominanych. Jednakżeś koły handlowe w zwykłym ich rozumieniu nie przyniosłyby jeszcze zaspokojenia tych potrzeb, jakie w zakresie krzewienia wiadomości zawodowych i przygotowywania ludzi objawiają się w sklepach Kółek rolniczych. Drobnny handel wiejski i małomiejski w ogóle, a w szczególności Kółka rolnicze małoby mogły mieć pożytku bezpośredniego z takich szkół handlowych, w których nauka byłaby prowadzoną na szerszą skalę, wymagała wyższego poziomu ogólnego wykształcenia wstępnego i poświęcenia nauce dłuższego czasu. Dla drobnego handlu, dla kierowników i sklepikarzy handlow przy Kółkach rolniczych, potrzeba innego rodzaju nauki: krótkiej, taniej a praktyczniej, wprost zastosowanej do charakteru przedsiębiorstwa, do właściwych mu potrzeb i warunków działania. Wiedza handlowa w tych rozmiarach, jakie wystarczają zakresowi działania sklepów Kółek rolniczych, może być udzieloną i przyswojoną w ciągu kilku tygodni, lub najwyżej paru miesięcy. Rozchodzi się zatem o to, żeby wprowadzić w życie teoretyczno-praktyczne kursa handlowe, wyczerpujące całość programu nauki w ciągu kilku tygodni albo paru miesięcy, a powtarzające się kilka razy do roku. Kursy takie byłoby najstosowniej zorganizować bądź przy wzorowo urządzonych i prowadzonych sklepach Kółek rolniczych, bądź też przy Związku handlowym Kółek rolniczych w Krakowie, który prowadzi także detaliczną sprzedaż tych samych artykułów, z jakimi sklepy Kółek rolniczych mają do czynienia. W godzinach wieczornych odbywałaby się nauka teoretyczna, obejmująca wiadomości z ustaw, które odnoszą się wprost do przemysłu kupieckiego, z towaroznawstwa, rachunkowości i korespondencji kupieckiej — wszystko w rozmiarach odpowiadających stosunkom i potrzebom sklepów Kółek rolniczych. Reszta czasu przeznaczoną być winna na praktykę sklepową, pod należytem kierownictwem i nadzorem ustanowionego przewodnika.

Drugi środek skutecznego krzewienia wiadomości handlowych, potrzebnych kierownikom wiejskich i małomiejskich sklepów, zwłaszcza kółkowych, upatrujemy w wydawaniu czasopisma handlowego popularnego i traktującego o tem wszystkim, z czem drobnny handel wiejski i małomiejski ma w praktyce rzeczywiście do czynienia. Byłby to zarazem organ patronatu spółek handlowych i Związku handlowego Kółek rolniczych i ułatwiłby tym także instytucjom spełnienie ich zadania. Brak takiego

Rachunki stowarzyszeń zaliczkowych

Stan bierny

Tow. zaliczkowe W	Stan udziałów i funduszu rezerwowego (wł. mająt.) z końcem miesiąca		Wkładki oszczędności				Pożyczki zaciągnięte				Saldo rachunku Banku krajowego					
	Stan na początku miesiąca		Włożono w ciągu miesiąca		Wyjęto w ciągu miesiąca		Stan na początku miesiąca		Zaciągnięte w ciągu miesiąca		Spłacone w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		zł. ct.	
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Bełzie	21879	25	35079	47	3843	23	2845	75	36076	95	14900		300	14600		
Białej Stow. p. i. o. Wz. p.	25136	60	65744	25	4556	06	769	59	69530	72	21675		7855	10830		18700
Birczy	24323	62	24811	21	2145	17	926	63	26029	75	52522		21150	21202		52470
Bochni	21903	25	30427	61	3528	22	543	44	33412	39	23395	41	1200	6450		18145
Boleszowcach B. z	8722	51	12173	34	483	52	982	63	11674	23	6621	50	2250	2000		6871
Bóbrce	12528	08	19310	44	671	56	860	68	19121	32	8450		3800	3400		8850
Borszczowie P. k. z. i. oszcz.	391		1840	13	131	04			131	04			1500			1500
Brodach T. han. i. kr.	16541	52	11456	18	13900	80	11064	91	14292	07	12557	96	5688	4046	44	14199
Cieszanowie	20713	34	74694	09	860	54	1308	81	74245	82	24100		8000	7000		25100
Czortkowie	8997	68	26052	93	4610	23	4503	15	26160	01						
Dąbrowie	91541	33	185824	89	18858	61	11617	15	193066	35	64086	55	20932	87	26080	42
Dębicy T. wz. kr.	34892	81	166616	50	12294	60	8671	38	170239	72	20560		11370	10160		21770
Dobczyce St. p. i. o. Wz. p.	6669	30	17045	42	474	19	34	50	17485	11	12500		6080	6150		12380
Dobromilu	36135	39	39906	04	3604	04	1203	13	41306	95	4850			1050		3800
Dukli	13468	78	42302	95	1917	27	1120	66	43099	56	17175		5652	75	2725	20102
Dynowie	7971	36	42430	76	739	50	678	15	42492	11	2540			30		2510
Glinianach	66866	76	95143	75	4973		11497	98	88618	77	42091	13	23038	02	20549	44580
Głogowie	37820		142283	11	8255	59	2380	06	148158	64	16010		900	1000		15910
Grybowie	29979	48	135885	78	8582	38	1272	95	143195	21	11100			300		10800
Husiatynie	4004	50	6009	72	1133	10			7142	82						
Jaryczowie nowym K. z.	5886	57	324	40	410	98			735	38	4348		8584	39	7492	39
Jaśle	76190	36	223969	06	18402	37	16919	52	225451	91	88985	87	40214	12	35560	93639
Jaworowie	39220	19	113444	74	14938	32	6540	30	121842	76	49200		13900	14100		49000
Kałużu	26572	23	35337	77	2765	50	1411	36	36691	91	26968		11180	11758		26390
Kamionce strum.	23310	55	58784	53	3370	08	4744	42	57410	19	27000		6000	3000		30000
Kolbuszowie „Szc. Boże“	24118	45	63619	44	3815	87	643	67	66791	64	4300			500		3800
Kossowie Bank chrześc.	1602	06	536	13	40	70	130		446	83						
Kozowej K. z.	3501	11	1171	61	180				1351	61	6071	34	2900	3100		5871
Krakowie	112109	93	289051	44	9636	61	28269	30	270418	75	123178		43248	40410		126016
Krynicy St. poz. i oszcz.	16419	94	67193	94	7901	72	4829	09	70266	57	16920		2399	2490		16829
Kulikowie K. z.	12232	58	9232	25	686	90	955	94	8963	21	21200		3600	950		23850
Limanowej	65664	60	73535	24	7084	83	3363	77	77256	30	28982	11	14801	83	11427	32356
„ T. ochr. wł. z.	32098	61							4981	3	4981		17950	14897		52866
Lisku	29210	95	158097	79	4822	91	1154	38	161766	32	4000		7596	90	4000	7596
Lubaczowie T. kr. miej.	32747	55	30579	71	5130	77	2592	16	33118	32						
„ stow. zal.	6208	97	14706	39	1287	69	118	08	15876		9637		1530	1872		9335
Lwowie B. z.	162540	34	416403	63	112492	92	63668	77	465227	83	505754	50	198662	182429		521987
„ Pow. T. z.	17413	89	45786	54	8920	37	3070		51636	91	18720	29				18720
„ Tow. w. kr.	57777	09	71151	31	9878	10	6814	43	74214	98	40162	08	11746	10981	10	40926
„ Tow. esk. i zal.	32031	66	11499	82	166		1425		10240	82	23980	42	8961	17	9923	23018
Makowie st. poz. „Wz. p.“	69213	43	136696	15	6284	22	4235	30	138745	07						
Mielcu	17090	97	63995	74	4346	07	1754	46	66587	35	4700		800	1200		4300
Mościskach	37839	12	85947	61	6069	13	5273	46	86743	28	24884		7954	5816		27022
Nadwornie K. z.	43129	43	25664	23	14761	02	11616	67	28808	58	32970	94	9312	83	8611	29509
Obertynie Kasz. i oszcz.	3715		11197	75	523	52	551	25	11170	02	5020		990	150		5860
Oświęcimie T. oszcz. i poz.	61278	56	245588	40	22967	01	7503	13	261052	28						
Pilźnie St. oszcz. i poz.	11635	66	51884	54	1633	62	795	66	52722	50	5036		615	915		4736
Podgórze St. p. i. o. Wz. p.	69997	06	273772	79	25406	40	13825	47	285353	72	8800			5920		2880
Podhajcach	25404	13	48674		918		2388		47203	89	8300		5000	1300		12000
Przemysłu St. b. d. h. i. p.	42854	72	195104	30	20084	91	14652	63	200536	58	2815			2815		

za miesiąc czerwiec 1894.

Stan czynny

Saldo odsetek	Reszta pozycji stanu biernego	Pożyczki udzielone								Koszta zał. rucno-ności i adm.	Reszta pozycji stanu czynnego	Gotówka					
		z końcem miesiąca		Stan na początku miesiąca		Spłacono w ciągu miesiąca		Udzielono w ciągu miesiąca					Stan z końcem miesiąca		z końcem miesiąca		
		zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.				zł.	ct.	zł.	ct.	
		68	55	66370	13	1584	07	1785	36	66571	62	631	20	4998	91	423	02
		182	72	106627	32	6254	05	5808		106181	27	1286	89	4484	45	1597	43
				92253		10086		9658		92681		1657	83	8359	46	125	08
1709	72	713	81	67826	17	14987	77	15465	24	68303	64	1058	55	5233	57	1293	82
1213	16	1128	63	26788	03	3974	21	3640		26453	82	920	60	2111	30	124	31
		401	21	38306	33	492	02	1205		39019	36	1408	07	1395	12	1444	86
43	75	913	44	810				2500		2500		39	98	418	80	20	45
3966	07	668	74	40686	51	5522	55	8114	68	43278	64	3456	67	1066	35	1866	26
744	05	109	51	105906	13	915	16	30		105020	97	2312	02	14308	52	638	62
1158	11	4	49	35719	36	7466	58	7034	93	35287	71	119	95	352	99	829	97
8936	60	6489	26	329108	45	24057	81	22179	83	327230	47	3863	78	18799	48	5493	47
11695	17	4133	55	233362	15	44929		47473		235906	15	2938	01	162	12	3724	97
				32556		6150		6030		3255	16	1275	63	2152	16	151	46
2015	43	187	92	77037	30	1944	96	1615		76707	34	881	91	4912	34	1661	39
868	35	1		73291	40	9335	49	12443	63	76399	54	750	58	1191	52	65	82
1524	42	1579	62	54874	19	1558	74	750		54065	45			1237	46	774	60
4163	48	1219	45	189511	21	46668	99	43010	56	185852	78	2846	26	17151	16	659	35
2702	32	193	85	185347	60	7298	75	10520		188568	85	1819	23	12000		2396	73
				177083	87	986	71	150		176247	16	901	83	2055	95	4769	75
138	89	62	13	8685		60	21	2410		11034	79	226	97			86	58
524	71	288	29	9755	75	1274	31	2407	40	10888	84	507	39	1232	39	246	33
5940	90	30296	47	363852		49336		53531	64	368047	64	2993	57	61801	33	566	60
3552	30	1951	75	197789	89	16858	02	21267		202198	87	2581		8247	15	3903	05
		1632	10	81968	09	3760	05	3683		81891	04	1628	89	7434	93	331	38
1618	54	2725	44	111398	07	2360	93	1815		110852	14	1111	73	1722	64	925	07
1946	02	2313	60	92989	77	12103	42	13048		94434	35	677	96	1868	69	1988	71
		85	05	1419	34	103	66	140		1455	68	624	17	21	50	32	59
64	42	87	60	8716	80	698	30	600		8618	50	254	48	1982	07	21	03
15164	10	13745	27	481090	21	113093	65	116265	34	484261	90	5679	50	34061	42	13451	23
324	38			99428	21	3043	74	403									

Rachunki stowarzyszeń zaliczkowych

Stan bierny

Tow. zaliczkowe w	Stan udziałów funduszu rezerwowego (wł. mająt.) z końcem miesiąca		Wkłady oszczędności				Pożyczki zaciągnięte								Saldo rachunku Banku krajowego			
	Stan na początku miesiąca		Włożono w ciągu miesiąca		Wyjęto w ciągu miesiąca		Stan na początku miesiąca		Zaciągnięte w ciągu miesiąca		Spłacone w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		zł. ct.			
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.		
Radomyśl Stow. o. i p.	6578	87	3607	21	1430	75	320	21	4717	75	13467	91	3042	3751	12758	91		
Radymnie K. z.	6224	13	7409	38	574	07	302	91	7680	54	7300		1250	900	7650			
Rohatynie	27422	65	91153	13	1327	25	8735	19	83750	19				25	8795			
Rozdole	4475	16	3435	17	145	10	36	50	3543	77	8820				19890			
Sądowej Wiszni K. z.	12088	56	8171	88	410	45	184		8398	33	18090		4850	3050	39416			
Sędziszów T. wz. kr.	36843	40	76303	88	3030	25	3101	72	76232	41	38506		18354	62	17444	62		
Sieniawie	24983	54	35334	93	1237	86	200		36372	79	3000			1500	1500			
Skalacie T. z. i kr.	27510	73	17979	50	3280	58	3246	56	18013	52	34210	36	19265	20435	33040	36		
Sokalu	34607	86	111324	17	1486	48	3523	26	109287	39	23250				23250		2366	19
Stanisławowie B. z.	50635	21	91577	98	56176	01	64352	46	83401	53	70958		185421	09	169393	84	86985	25
Strusowie K. oszcz. i pożycz.	4684	53	12506	08	1340		772	87	13073	21			3000		3000		3437	56
Stryju	38493	56	86398	77	771	43	3396	33	87073	87	7533		750	940	7343		1276	43
Szczercu K. z.	6339	35	7563	45	265	59	12	38	7816	66	7533		750	940	7343		1276	43
Tłumaczu St. kr.	18185	14	65957	28	4766	42	2469	33	68254	37	14160		10340	3350	21150			
Turce	4282		26977	93	74		257		26794	93	1035		2106		3141			
Ustrzykach dolnych	4951	02	1477	05	1047	31	207	29	2317	07	6293	34			6293	34		
Zakliczynie Tow. wzaj. kr.	6016	96	16440	52	4971		1256	50	20155	02	16236		11292	11778	15750		2371	31
Zbarażu	35516	53	40381	05	1839	99	1788	50	40432	54	17400		2000		19400			
Złoczowie	86388	53	190851	93	5480	84	4017	04	192315	73								
Złoczowie K. z.	15407	11	37908	59	10458	97	6468	28	41899	28	15600		5900	4900	16600		1450	20
Zółkwi Tow. zal.	40020	22	48380	62	1109	45	209	69	49280	38	41650		3000		44650			
Zydaczowie P. kas. z. i osz.	2126		24203	31	383	31	571	33	24015	29					4926	56		

za miesiąc czerwiec 1894.

Stan czynny

Saldo odsetek	Reszta pozycji stanu biernego		Pożyczki udzielone								Koszta założ., rucho- mości i adm.		Reszta pozycji stanu czynnego		Gotówka		
	z końcem miesiąca		Stan na początku miesiąca		Spłacono w ciągu miesiąca		Udzielono w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		z końcem miesiąca		z końcem miesiąca		z końcem miesiąca		
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	
608	27	87	35	22585	35	3905	63	4103		22782	72	656	76	455	27	856	40
409	58	112	90	19330	18	1271	97	2935		20993	21	768	59	49	60	265	75
		3196	29	89026	79	2762	72	912		87176	07	1263	30	4563	66	525	91
294	90	109	82	13458	08	185	15	390		13662	93	86	52	3349	40	119	79
1247	75	33	86	37661	23	2006	21	3839		39494	02	925	06	563	17	676	25
201	45	4301	97	149859	51	18136	42	16196	10	147919	19	1581	58	6198	44	1296	02
1284	74	2770	82	61195	59	2012	40	1540		60723	19	853	37	4946	78	388	55
2677	20	606	40	76144	99	9811	77	7016		73349	22	150		7002	42	1346	57
1110	74	728	65	143194	64	12464	19	10597		141327	45	1608	56	27588	97	825	85
2667	28	3000		202009	19	245566	04	269042	97	225486	12	4284	20	6384	85	3735	72
1525	14	543	54	17931	90	1252	05	1815		18494	85	489	45	479	03	363	10
2111	42	6970	34	117982	56	9533	37	15434	45	123883	64	2298	22	13934	32	970	58
322	22	51	42	21388	15	710	37	580		21257	78	252	64	258	07	104	15
1595	42			92749	28	15579	44	21060	47	98230	31	1233	28	4662	13	6335	64
912	32			31295	53	2462		4791		33624	53	1314	55	5		186	17
667	57	587	52	11407	66	609	53	1474		12272	13	400	17	2049	30	94	92
971	30	159	58	38142	50	5555	34	8657		41244	16	1135	31	135	24	538	15
1746	40	4179	91	99205	59	1876	49	1525		98854	10	1220	31	2471	26	1101	02
5875	25	4631	33	264941	88	9549	79	6728		262120	09	2296	58	22076	05	2718	12
645	37	567	21	66379	56	7011	45	7751		67119	11	2099	36	268	62	5631	88
		606	02	117750	58	2819	87	6861		121791	71	2378	36	11760	76	76	04
1672	37	304	72	27963	80	352	30	3930		31541	50	565	79			937	65

organu odczuwanym jest już dzisiaj powszechnie a dotkliwie.

Nie trudnoby nam przyszło zwrócić uwagę jeszcze na niejedną, dosyć ważną potrzebę w zakresie naszego wiejskiego i małomiejskiego handlu. Z umysłu wszakże ograniczamy się tutaj na zestawieniu takich potrzeb, które nam się z obserwacji i doświadczenia wydały najważniejszymi, a dałyby się zaspokoić stosunkowo nieznacznym wysiłkiem, nie nazbyt kosztownymi środkami i w niedługim czasie.

Monografia

Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie.

P. Bolesław Dzieciółowski, zastępca dyrektora Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie — jak wiadomo, jednego z najdawniejszych i najpotężniej rozwiniętych w naszym kraju, wydał obecnie monografię tej instytucji, nader pracowicie i przedmiotowo zestawioną na podstawie aktów. Praca ta stanowi dość sporą broszurę, obejmującą kilka arkuszy druku, i może istotnie służyć za wzór tego rodzaju prac,

gdyż obok wyczerpującej dokładności, przecież wolną jest od błędów w podobnych wypadkach często zdarzającego się, mianowicie, nie jest zanadto rozwlekłą. Owszem, zwięźle i jasno spisał p. Dzieciółowski dzieje Towarzystwa, objaśniając je autentycznym tekstem statutów, regulaminów wykonawczych, tabelami porównawczymi i t. d.

Początki Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie sięgają jeszcze do czasu przed wejściem w życie ustawy o stowarzyszeniach z 9. kwietnia 1873. Ma ono więc za sobą blisko ćwierć wieku wydatnej pracy około podniesienia dobrobytu ludności swojej okolicy. Założyła je Rada powiatowa Łańcucka na mocy uchwały, która zapadła 13. września 1869. W motywach tej uchwały określono cel instytucji w następujących słowach:

„Chcąc z jednej strony podać ludności powiatu łańcuckiego sposobność do umieszczania zaoszczędzonego grosza bez trudu i straty czasu, i zachęcić takową do pracy i oszczędności — z drugiej zaś strony udzielać pożyczek pieniężnych mieszkańcom powiatu, którzy w nim stale zamieszkują, i posiadają grunta lub domy albo trudnią się przemysłem lub zarobkowaniem, a bez

swej winy tak podupadli, iż potrzebują czasowej zapomogi — postanowiła zaprowadzić u siebie kasę pożyczkową i z nią połączoną kasę oszczędności — ustanawiając na ten cel fundusz zakładowy w sumie 6.000 zł. upoważniając zarazem swój wydział do przedsięwzięcia wszystkich potrzebnych kroków, ażeby ten instytut kasowy jak najprędzej zaprowadzonym był“.

Trzy lata trwały jednakże zabiegi, popierane całą wagą protekcji s. p. Alfreda hr. Potockiego, zanim statut Towarzystwa, jako instytucji pozostającej pod bezpośrednim zawiadowniem Rady powiatowej, doczekał się zatwierdzenia Namiestnictwa. Zatwierdzenie nosi datę 28. września 1872, i dopiero z początkiem r. 1873 Towarzystwo zaliczkowe rozpoczęło swą działalność.

Pierwszym prezesem Towarzystwa był ówczesny prezes Rady powiatowej s. p. Feliks Jawornicki, dyrektorem zaś ówczesny sekretarz Rady powiatowej, s. p. Wojciech Woźniak.

Jak dalece nowe Towarzystwo odpowiadało potrzebom ludności wykazuje sprawozdanie dyrektora — kasyera s. p. Wojciecha Woźniaka za drugi kwartał 1873 r. a więc zaledwie po połowie roku istnienia.

Sprawozdanie pomienione brzmi dosłownie jak następuje:

„Świetna Rado powiatowa! Z prawdziwym zadowoleniem przystępuje dzisiaj Dyrekcja Towarzystwa zaliczkowego do sprawozdania z czynności ubiegłego kwartału. Cele Towarzystwa, środki jego działania są Panom i ze statutów i ze sprawozdania w poprzednim kwartale złożonego dostatecznie znane, przekonanie zaś o użyteczności Towarzystwa, którego członkami jesteście, okazuje się jasno przez coraz liczniejsze doń przystępowanie, przez coraz większą pomoc, jaką uczciwi i pracujący ludzie w niem znajdują — wymowne tego dowody znajdziecie Panowie w dalszym ciągu tego sprawozdania, w którym cyfry wykazujące ilość członków i wysokość już własnego waszego kapitału znajdziecie. Przed kilku jeszcze laty byłoby to było zagadką na pozór nie do rozwiązania, aby ci, którzy kredytu potrzebują — a zatem funduszy nie mają — do własnego kapitału przyjść mogli. Rozwiązanie tej zagadki nastąpiło za pomocą kredytu udzielonego Towarzystwu zaliczkowemu przez Świetną Radę powiatową i przez Wydział krajowy — a następnie zapomocą wkładów,

z których jedne były złożone w celu uposażenia użytecznego zakładu, drugie w celu utworzenia sobie potrzebnego kredytu — tak tedy zbiegły się do jednego celu i dobre chęci zamożniejszych i interes potrzebujących.

W tym ogólnym poglądzie na Towarzystwo nasze z pewną radością uznać winniśmy, że nareszcie w nas samych znajdujemy dosyć wiary we własne siły — dosyć zasobów i dosyć porządku, żeby wytwarzać bez obcej pomocy użyteczne i potrzebne instytucje. Nie pozostaje nam więc — jak tylko wyrazić życzenie, abyśmy przez wytrwałość, wzajemnie zaufanie, przez uczciwe, sumienne i ściśle wypełnianie przyjętych zobowiązań pomagali ciągle do wzrostu i ustalenia Towarzystwa zaliczkowego. Teraz przystępujemy do wykazania cyfrowo stanu Towarzystwa.

I. Do dziś dnia liczy już Towarzystwo 329 członków z udziałem zapłaconym 6.848 zł.

II. Wkładki na rachunek bieżący od stron i instytucji wynoszą razem 25.323 zł. 31 ct. Suma stanu biernego 32.171 zł. 31 ct.

III. Wypożyczono 115 stronom 34.550 zł. 32 ct.

IV. Zapas gotówki 42 zł 61 ct. Suma stanu czynnego 34 592 zł. 93 ct. Porównawszy tedy sumę stanu czynnego ze stanem dłużnym, okazuje się 2.421 zł. 62 ct. jako przewyżka stanu czynnego. Na tem kończy Dyrekcyja swe sprawozdanie dzisiejsze. Woźniak mp., kasyer“.

Uchwałą z 7. maja 1878 postanowiła Rada powiatowa usamowolnić Towarzystwo zaliczkowe t. j. z zakładu powiatowego zamienić je w samoistną instytucję, opartą na przepisach ustawy o stowarzyszeniach z 9. kwietnia 1873 r. Uchwałą z 4. lipca 1878 wpisał sąd obwodowy w Rzeszowie Tow. zaliczkowe w Łańcucie do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Na podstawie nowego statutu rozpoczęło Towarzystwo działalność samodzielną. Pierwsze Walne zgromadzenie wybrało prezesem p. Władysława Bzowskiego, właściciela dóbr a naówczas prezesa Rady powiatowej łańcuckiej. W skład Dyrekcyi Towarzystwa weszli pp. Mieczysław Darowski właściciel dóbr, Marcin Szulc aptekarz, i Wojciech Woźniak sekretarz Rady powiatowej, jako dyrektorowie, oraz p Józef Gawel c. k. pocztmistrz, jako zastępca dyrektora. Przewodzenie biura Towarzystwa powierzył Zarząd p. Edmundowi Krzenowi jako rachmistrzowi, który też gorliwie zajął się uporządkowaniem dawnych rachunków i aktów wprowadzając zarazem rachunkowość według normy przez Związek stowarzyszeń praktykowanej.

Z mocy uchwały Rady nadzorczej płaciło Towarzystwo od wkładek oszczędności 8% pobierając

od dłużników tak na skrypta jak weksle 10% oraz 2% zwłoki w razie niedotrzymania terminów. Ponadto każdy z członków-dłużników opłacać miał w stosunku swej pożyczki $\frac{1}{2}\%$ na koszt administracyi. Pożyczki udzielano do spłaty na przeciąg jednego roku, a tylko wyjątkowo dozwolonem było Dyrekcyi prolongować spłatę do dwóch lat

Z początkiem roku 1879 obniżyła jednak Rada nadzorcza procent od wkładek oszczędności na 7% zaprowadzając równocześnie półroczne kapitalizowanie odsetek.

W miesiącu kwietniu tegoż roku ustępuje dobrowolnie z zajmowanej posady p. Edmund Krzen a w miesiąc po tem, bo w maju 1879 r. obejmuje kierownictwo biura w charakterze rachmistrza p. Bolesław Żardecki.

Rozwój interesów Towarzystwa postępował tak szybkim krokiem, że dotychczasowy personal biurowy niemógł podoląć pracy, w następstwie czego w miejsce dyetaryusza, którąto posadę zwinięto, powołano do czynności dwóch praktykantów z widokami na awans.

Część powiatu łańcuckiego a szczególnie okręg sądowy leżajski, za daleko bo do 5 mil piaszczystej drogi od siedziby Towarzystwa odległy, nie mógł w należytej mierze korzystać z instytucji z powodu zbyt znacznych kosztów podróży do Łańcuta. Względ na to skłonił też rachmistrza p. Bolesława Żardeckiego do przedstawienia Zarządowi naglącej potrzeby utworzenia agencji Towarzystwa najpierw w Leżajsku a w przyszłości i w Przeworsku. Myśl podniesioną przyjęły przychylnie tak Dyrekcyja jak i Rada nadzorcza a już na posiedzeniu w dniu 27. października 1881 r. zatwierdziła Rada nadzorcza wypracowany przez inicjatora p. Bolesława Żardeckiego regulamin dla agencji i zorganizowała biuro agencyjne w Leżajsku powierzając jego kierownictwo p. Antoniemu Lukszandłowi emerytowanemu c. k. kontrolorowi i właścicielowi realności i stwarzając radę agencyjną, do której prócz kierownika agencji zaproszeni zostali jako członkowie Rady pp. Ks. Józef Mytkowicz i Karol Prohaska. Z początkiem r. 1882 rozpoczęła Agencyja swą działalność po myśli regulaminu obowiązującego aż do lipca 1893 r., a w tym dopiero miesiącu zastąpionego nowym regulaminem ułożonym z okazji otwarcia filii Towarzystwa w Przeworsku i przeistoczenia Agencji Leżajskiej.

Uchwała wprowadzenia w życie Agencji leżajskiej spowodowała Radę nadzorczą Towarzystwa do przedstawienia Walnemu zgromadzeniu wniosku odpowiedniej zmiany statutu.

Już w samym początku roku 1893 udało się Towarzystwu nabyć w drodze kupna z wolnej ręki

drugą połowę realności w Łańcucie l. kon. 161, 163 i 165 oznaczonych za cenę 19.000 zł

Realności rzeczony kosztem Towarzystwa odrestaurowane i przebudowane, mieszczące biura Towarzystwa, biura c. k. Starostwa wraz z mieszkaniem p. c. k. Starosty, filię krajowej szkoły tkackiej, bursę dla uczniów tejże szkoły, Towarzystwo mieszczące „Gwiazda“ oraz mieszkania prywatne, przynoszące ogółem dochodu rocznego z czynszów 2.710 zł. brutto — figurują w bilansie z kwotą 35.776 zł (4 ct.

Obok zabudowań składają te realności i niezabudowane parcele, które w przyszłości odpowiednio spieniężone znacznie powinny obniżyć rachunek wydatku na zakupno kamienicy i należnych do niej budynków (przez Towarzystwo podjętego).

Na odpowiednią ze strony c. k. Władz rządowych propozycję oświadczyła Rada nadzorcza gotowość wynajęcia rządowi na pomieszczenie c. k. Starostwa całej kamienicy za kontraktem na lat 10, z czem wypadłoby Towarzystwu na pomieszczenie swych biur wybudować dom własny na jednej z swych wolnych parcel.

Dotyczące pertraktacje z rządem są jeszcze w toku i sprawa definitywnie załatwioną jeszcze nie została.

Gdy lokal na pomieszczenie filii w Przeworsku przeznaczony odpowiednio swemu nowemu celowi przeistoczony i urządzony został, a Rada nadzorcza przyjęła jako obowiązujący regulamin dla filii lub agencji przez dyrektora p. Żardeckiego ułożony, powołano do życia po myśli uchwalonego regulaminu radę filialną, do której przewodniczenia zapraszano ordynata z Przeworska Andrzeja Ks. Lubomirskiego, poczem w dniu 1 lipca 1893 r. filię tę otwarto uroczystie z solennem nabożeństwem i poświęceniem lokalu.

Równocześnie z otwarciem filii w Przeworsku przeistoczono też na filię dotychczasową agencję w Leżajsku, której zakres działania znacznie skutkiem tego rozszerzono.

Od początku istnienia dostarczyło Tow. zaliczkowe w Łańcucie swoim członkom sumę 3,843.876 zł. tytułem pożyczek; do końca r. 1893 spłacili dłużnicy 3,239.902 zł., wynosił przeto stan pożyczek z początkiem bieżącego roku 603.973 zł. Towarzystwo liczy obecnie członków 4116, posiada własny kapitał w udziałach i w funduszu rezerwowym 89.761 zł. a nadto ma w obrocie z wkładek oszczędności 418.159 zł. i wypożyczonych kapitałów 171.797 zł.

Okoliczność, że Towarzystwo wzrósłszy tak poważnie obok ruchu pożyczkowego gromadzi w swych kasach coraz większe kapitały na oszczędność lokowane, spowodowała dyrektora i szefa biura p. Żar-

deckiego do poddania radzie nadzorczej za uchwałą, tejże Walnemu zgromadzeniu projektu zmiany dotychczasowej firmy Towarzystwa na firmę: **Kasa zaliczkowa i oszczędności stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.**

Zmianę tę firmy i statutu a wraz z nią powiększenie grona członków rady nadzorczej z 15 na 21 i jaśniejsze jak dotąd sformułowanie w statucie stosunku rady nadzorczej do filij lub agencji Towarzystwa (oba ostatnie wnioski również z inicjatywy dyrektora p. Żardeckiego) uchwaliło Walne zgromadzenie członków stowarzyszenia w dniu 13. czerwca 1894.

Na rozwój Towarzystwa wpływał niezawodnie obok pracy członków rady nadzorczej i dyrekcji z jednej a zaufaniu u ogółu, jakie sobie Towarzystwo od samego początku w powiecie zaskarbić umiało, z drugiej strony niepomiernie stosunek życzliwy względem Towarzystwa innych instytucji finansowych, w których kredytu szukać musiało chcąc samo zaspokoić żądania swych członków kredytu poszukujących.

Przed laty piętnastu po raz pierwszy zakorzystało Towarzystwo z kredytu bankowego i znalazło prawdziwie szczerą i życzliwą pomoc ze strony Galicyjskiej Kasy Oszczędności.

Nawiązany wówczas stosunek kredytowy z tą w kraju ze wszechmiar z służoną instytucją trwa niezmienny po chwili obecne a dla sterowska kasy dyrektora p. Franciszka Zimy żywić będzie nasze Towarzystwo zawsze wdzięczność głęboką.

W okresie dalszego rozwoju interesów Towarzystwa zasilać je począł swym kredytem Bank krajowy Król. Galicyi i Lodom. z W. Ks. Krakowskiem zwłaszcza od chwili, kiedy dyrekcję Banku objął długoletni pracownik na polu stowarzyszeń zaliczkowych i wytrawny ich znawca p. Dr. Alfred Zgórski.

Z otwarciem w Rzeszowie filii Banku austro-węgierskiego przybyło okolicy obfite źródło kredytowe w drodze reeskontu weksli. Uprzejmość naczelnika filii p. Freybergera ułatwiła nawiązanie stosunku kredytowego dla Towarzystwa zwłaszcza w obecnej dobie silnego rozwoju nader dogodne.

Uznając zasługi względem Towarzystwa instytucji i osobistości poza niem stojących nie można też pominąć milczeniem zasług osób w łonie instytucji pracujących — zwłaszcza zasług w aktach Towarzystwa uwiecznionych.

Przedewszystkiem należy się tu wzmianka uznania długoletniemu, bo od lat 15 nieprzerwanie urzędującemu prezesowi Towarzystwa p. Józefowi Kellermanowi, który wspierał instytucję swoim osobistym kredytem, ilekroć tego okazała się potrzeba i tą bez-

interesowną a poświęcenia pełną obywatelską działalnością swoją jedną instytucji o trzech milionowym dzisiaj obrocie kasowym coraz w szerszych kręgach zaufanie ogółu — niewątpliwie przyczynił się do takiego jej rozwoju.

Urzędujący od lat 16 dyrektor i kasyer p. Józef Ga w e ł, któremu za gorliwą pracę oraz współdziałanie bądźto w inicjatywie bądź też w wykonaniu ważniejszych uchwał pełne uznanie się należy, wraz z długoletnimi czynnymi członkami rad nadzorczych i komisij kontrolujących pp. Janem Cetnarskim i Antonim Zabielskim — wzyli się i wzrosli niemał w to Towarzystwo, którego dzieje na każdej karcie prawie o ich tamże chlubnie zapisane nazwiska potrącać muszą.

Syndyk Towarzystwa od samego początku, a przez lat szereg wiceprezes jego rady nadzorczej, p. Antoni H a n u s z, złożył już liczne dowody swej wielkiej życzliwości dla instytucji, którą swą wiedzą prawniczą zawsze najgorliwiej a częstokroć w charakterze syndyka nawet działając bezinteresownie — wspierał i wspiera.

A nareszcie szef biura Towarzystwa od lat 15. p. Bolesław Ż a r d e c k i, jest od tego czasu po obecną porę duszą i motorem Towarzystwa, zawdzięczającego mu niejednokrotnie inicjatywę swych donioślejszych uchwał, czem też jak i niestrudzoną swą pracą biurową, w której wszystkie niemal swe siły żywotne na usługi Towarzystwa oddawna poświęca, zaskarbił sobie już stałe uznanie w zwierzchniczym Związku, nadzorczych organach i wśród członków Towarzystwa.

Nekrologia.

WINCENTY MAJEWSKI

były dyrektor Banku zaliczkowego w Stanisławowie
przeżywszy lat 72, po krótkich cierpieniach usnął
w Bogu dnia 1. sierpnia b. r. w Obertynie.

Zmarły sprawował obowiązki Dyrektora Banku zaliczkowego w latach od r. 1878—1888, w okresie dla instytucji niezwykle ważnym, kiedy był jej zdawał się chylić ku końcowi, i kiedy głośno o bankructwie mówiono. Garstka tylko obywateli stanęła w obronie stowarzyszenia, które, jak się okazało posiadało niespożyte siły żywotne. — Obywatele ci pracą, zapobiegliwością, a nawet ofiarnością prywatną uratowali Bank zaliczkowy, i wprowadzili go na drogę zdrowego racjonalnego rozwoju, a do szczupłego tego grona należał s. p. Wincenty Majewski, w mieście powszechnie z prawości charakteru i uprzejmości znany i ceniony.

Cześć Jego pamięci!

Ruch stowarzyszeń.

Zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Dziennik urzędowy ogłasza w miesiącu lipcu b. r. następujące zmiany w rejestrach stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Nowe stowarzyszenia:

C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że zarządził wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarskich zawiązanego stowarzyszenia pod firmą: „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Dąbrowie, stowarzyszenie zarejestrowane z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną z siedzibą w Dąbrowie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom Towarzystwa kapitałów potrzebnych do obrotu w handlu i przemyśle.

Firmę Towarzystwa podpisują zbiorowo dwaj członkowie Dyrekcyi, albo jeden członek Dyrekcyi i urzędnik Towarzystwa, będący prokurantem.

Dyrekcję Towarzystwa stanowią Józef Chill, właściciel realności Lajba Fenichel, kupiec i Salomon Margulies, przemysłowiec, wszyscy w Dąbrowie zamieszkali. Ogłoszenia tego stowarzyszenia zamieszczane będą w „Gazecie lwowskiej“. Odpowiedzialność spółników za zobowiązania spółki ograniczoną jest do wkładek udziałowych wraz z dalszą kwotą równającą się potrójnej wysokości takowych.

(Uchwała dnia 21. czerwca 1894 l. 12.485).

C. k. Sąd obwodowy jako sąd handlowy w Jasle poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy: „Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Iwoniczu, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką“. Stowarzyszenie istnieje na mocy statutu z dnia 1 kwietnia 1894, a siedzibą tegoż jest Iwonicz.

Celem spółki jest podniesienie bytu członków pod względem moralnym i materyalnym. Zarząd stowarzyszenia tworzą:

1. Antoni Podgórski jako przełożony stowarzyszenia zamieszkały w Iwoniczu;

2. Karol Filipowicz w Iwoniczu jako zastępca przełożonego, Jan Kandefer w Iwoniczu, Henryk Półchłopek i Jan Rygiel w Iwoniczu zamieszkali jako członkowie Zarządu. Firmę stowarzyszenia przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną podpisują przełożony Zarządu lub tegoż zastępca tudzież jeden z członków Zarządu.

Obwieszczenia swe ogłaszać będzie stowarzyszenie w Przewodniku kółek rolniczych.

(Uchwała z dnia 30. czerwca 1894 l. 3.891).

C. k. Sąd krajowy w Krakowie jako sąd handlowy ogłasza, że dnia 30. kwietnia 1894 wpisana została do

rejestr stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych następująca firma: „Spółka wiertnicza Kamionna, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie“, którego główne postanowienia w myśl §. 6. ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 l. 70. Dz. u. p. wpisowi w rejestr. ulegające są następujące:

1. Stowarzyszenie istnieje na podstawie kontraktu związkowego z daty Kraków 3-go kwietnia 1894.

2. Firma stowarzyszenia opiewa: „Spółka wiertnicza Kamionna, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością“ i ma siedzibę swoją w Krakowie.

3. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest podejmowanie wierceń celem poszukiwania i wydobywania na rachunek Spółki, lub osób trzecich nafty, wosku ziemnego i innych zastrzeżonych lub nie zastrzeżonych minerałów na gruntach w tym celu zadzierżawić lub nabyć się mających.

4. Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

5. Zarząd Spółki sprawuje Dyrekcya na podstawie postanowień przejściowych tymczasowo przez członków założycieli na pierwsze trzechlecie wybrana a składająca się z pp. Henryka Waltera c. k. radcy górniczego w Krakowie, Jana Kwiatkowskiego w Krakowie, Dr. Klemensa Rutowskiego właściciela dóbr w Łąckie, i zastępcy p. Dr. Tadeusza Raczyńskiego adwokata w Krakowie zamieszkałych.

6. Firmę spółki tudzież dokumenty stowarzyszenie obowiązywać mające, podpisywać będą dwaj członkowie Dyrekcji lub dyrektor i zastępca dyrektora w ten sposób, że pod wypisaną lub wyciśniętą stampilią firmą „Spółka wiertnicza „Kamionna“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie“ dwaj dyrektorowie lub jeden dyrektor i zastępca tegoż zbiorowo swoje imiona i nazwiska podpiszą.

7. Udział każdego członka wynosi 500 (pięćset) zł. a wpisowe 500 zł. od każdego udziału, przyczem wpisowe płatnem jest zaraz przy przystąpieniu do spółki, zaś udział w dni 14 po zawezwaniu przez Dyrekcyę do członka wystosowanem.

8. Odpowiedzialność członków jest ograniczona.

9. Ogłoszenia stowarzyszenia zamieszczone będą w jednym z codziennych czasopism krakowskich.

(Uchwała z dnia 4. maja 1894 l. 14.823).

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że dozwolił wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych nowego stowarzyszenia pod firmą: „Kaufmännischer Verkehrs und Creditverein in Stanislaw, registrierte Genossenschaft mit beschränkter (5) fünffacher Haftung“, z tem że stowarzyszenie opiera się na statucie z dnia 20. marca 1894.

Siedzibą tego stowarzyszenia jest miasto Stanisławów.

Czas trwania tego stowarzyszenia jest nieograniczony.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczenie członkom swoim pod możliwie najdogodniejszymi warunkami potrzebnych im w handlu lub rzemiośle środków pieniężnych za pomocą wzajemnego kredytu, oraz interesa inkasowe i przyjmowanie wkładek oszczędności tak od członków, jakoteż od nie członków.

Każdy członek ręczy za wszystkie przez stowarzyszenie przyjęte zobowiązania solidarnie z wszystkimi współczłonkami, aż do wysokości pięciokrotnego swego deklarowanego udziału.

Firmę stowarzyszenia podpisują ważne dwaj dyrektorowie stowarzyszenia w ten sposób, iż do firmy stowarzyszenia swe podpisy dołączają.

Pokwitowania na wpłatę udziałów, wkładek oszczędności, spłatę pożyczek i zwrotów podpisują ważne kasyer i likwidator, a kartę tytułową książeczek oszczędności i udziałów podpisuje także urzędujący dyrektor.

Dla ogłoszeń publicznych stowarzyszenia służyć mają plakaty.

Dyrektorami tego stowarzyszenia są: Dr. Maurycy Sager, Moses Schreier, Josef Bodenstein i Leib Berger, wybranymi na przeciąg trzech lat, przez Walne zgromadzenie z dnia 20. marca 1894.

(Uchwała z dnia 18. kwietnia 1894 l. 6.232).

Zmiany statutu:

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi podaje do publicznej wiadomości, że na zgromadzeniu ogólnem członków Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką dnia 16. kwietnia 1893 odbytem dotychczasowy statut tegoż Towarzystwa z daty Kołomyja 30. maja 1875 wraz z późniejszymi zmianami zniesiony, natomiast nowy noszący datę Kołomyja 8. lipca 1893 uchwalony został, że wedle tego nowego statutu firma stowarzyszenia jest: „Towarzystwo zaliczkowe w Kołomyi, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ zaś siedzibą miasto Kołomyja, że przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, że czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony, że Dyrekcya składa się z 5-ciu dyrektorów i trzech zastępców i że członkowie Dyrekcji wybierają z pośród siebie przełożonego Dyrekcji i jego zastępcę, że do ważności zobowiązań stowarzyszenia wobec osób trzecich potrzeba podpisu przełożonego Dyrekcji, lub tegoż zastępcy i dwóch członków Dyrekcji, oraz, że dyrektorami wybrani zostali Karol Balicki (zarazem przełożony Dyrekcji) Gustaw Liebhart, Michał Żurakowski, Józef Chrzanowski i Antoni Czuby (zarazem zastępca przełożonego Dyrekcji) zaś zastępcami członków Dyrekcji Dr. Aleksander Kulczycki, Łucyan Baecker i Walenty Heuchert Justasa wszyscy w Koło-

myi zamieszkali, że stowarzyszenie do publicznych ogłoszeń używa jednego z dzienników krajowych polskiego i ruskiego, tudzież drukowanych plakatów, że odpowiedzialność członków za zobowiązania stowarzyszenia jest nieograniczoną, a w końcu, że wszelkie ogłoszenia w sprawach Towarzystwa, jak również dokumenta stowarzyszenia obowiązujące, wychodzić będą pod firmą stowarzyszenia i będą podpisane przez trzech członków Dyrekcji.

(Uchwała z dnia 26. maja 1894 l. 7.308).

Zmiany w Dyrekcji:

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłasza, iż w swym rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych wpisał przy firmie: „Towarzystwo zaliczkowe w Glinianach na Gliniański powiat sądowy stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, iż wybrano ks. Filomena Reszytłowicza na dyrektora, Jędrzeja Bałtarowicza na kasyera, Stanisława Budlię na kontrolora, Jana Bałtarowicza na zastępcę kasyera, Józefa Wolfa na zastępcę kontrolora na trzechletnią kadencję z dniem 19. kwietnia 1894 rozpocząć się mającą.

(Uchwała z dnia 26. maja 1894 l. 4.188).

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Zakład kredytowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Grzymałowie“, że na nadzwyczajnem Walnem zgromadzeniu dnia 20. maja 1894 odbytem, Markus Elfenbein jako kontrolor w miejsce Wolfa Grossa, zaś Osiasz Kleiner kasyerem w miejsce Markusa Elfenbeina wybrani zostali.

(Uchwała z dnia 9. czerwca 1894 l. 8.667).

Bilansy stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych za rok 1893.

39. Zborów. Towarzystwo zaliczkowe. a) *Rachunek strat i zysków.* Zyski: z rachunku odsetek 2.491.49. Straty: z rachunku kosztów urządzenia i ruchomości 40.—, z rachunku kosztów administracji i podatków 1.329.57, z rachunku strat i zysków z r. 1893 1.121.92; razem 2.491.49. b) *Bilans.* Stan bierny: z rachunku udziałów z r. 1893 12.837.82, z rachunku wkładki na rach. bieżący 24.047.95, z rachunku długów zaciągniętych 5.600 —, z rachunku odsetek (naprzód pobranych) 526.31, z rachunku funduszu rezerwowego 2.548.71, z rachunku strat i zysków 1.121.92, z rachunku

zaliczek procesowych 103.20; razem 46.785.91. Stan czynny: z rachunku pożyczek 43.468.99, z rachunku odsetek naprzód zapłaconych 36.15, z rachunku odsetek zaległych (zwłoki) 958.64, z rachunku kosztów ruchomości 200.—, z rachunku lokacji 1.110.—, z rachunku kasy 1.012.13; razem 46.785.91.

40. Sokolów. Towarzystwo zaliczkowe. a) *Rachunek strat i zysków.* Zyski: z rachunku odsetek 2.455.81. Straty: z rachunku kosztów administracji 1.076.88, z rachunku urządzenia 11.10, do rachunku bilansu: zysk za rok 1893 1.367.83; razem 2.455.81. b) *Bilans.* Stan bierny: z rachunku udziałów 11.738.20, z rachunku a) wkładki oszczędności 28.367.65, z rachunku b) funduszu własn. domu 430.17, z rachunku wierzycieli wekslowych 600.—, z rachunku odsetek naprzód pobranych 199.85, z rachunku funduszu rezerwowego 2.964.69, z rachunku funduszu strat 576.58, z rachunku zysku za rok 1893 1.367.83; razem 46.244.97. Stan czynny: z rachunku pożyczek 43.343.91, z rachunku odsetek naprzód zapłaconych 4.—, z rachunku odsetek zaległych 2.082.15, z rachunku zaliczek procesowych 169.53, z rachunku kosztów urządzenia 91.48, z rachunku kosztów administracji 60.—, z rachunku kosztów lokacji 40.—, z rachunku kasy 453.90; razem 46.244.97.

41. Radymno. Towarzystwo powroźnicze. a) *Rachunek strat i zysków.* Dochody: zysk na wyrobach powroźniczych 2.246.13¹/₂, zysk na wyrobach sieciarskich 574.56, zysk na materyale surowym 1.062.03; razem 3.882.72¹/₂. Wydatki: odsetki od pożyczek 154.03, umożenie ruchomości ¹/₁₀ 22.50, umożenie szopy ¹/₁₀ 18.83, umożenie urządzenia warsztatu ¹/₁₀ 66.60, czynsze 258.—, porto 276.56, pensye 1.346.—, druki 147.75, inseraty 399.85, zarząd 489.79, podatki 381.77, utrzymanie budynków 60.77, zysk saldo 260.27; razem 3.882.72¹/₂. b) *Bilans.* Stan bierny: udziały 3.218.68, kasa chorych 201.37, Wydział krajowy pożyczki 9.064.20, wierzyciele w rachunku bieżącym 2.727.63, fundusz rezerwowy 1.003.—, fundusz renumeracyjny 25.—, fundusz na założenie warsztatu 320.—, fundusz na zakupno maszyn 200.—, fundusz dyspozycyjny 106.70, fundusz na zakupno domu 125.—, rachunek akceptów 4.086.—, przewyżka w stanie czynnym 260.27¹/₂; razem 21.337.85¹/₂. Stan czynny: kasa 486.97¹/₂, towary w magazynie po strąceniu od cen stałych 15 i 20⁰/₁₀ 8.071.93, dłużnicy prywatni 4.407.49, dłużnicy członkowie 512.37, wartość realności 7.025.87, wartość urządzenia warsztatu 600.13, wartość ruchomości 203.09, kaucye 30.—; razem 21.337.85¹/₂.